

ganske rolig. Det er fra Regeringens Side absolut ikke Hensigten at skaffe de flest mulige Penge til Sønderjylland. Det er Hensigten at stille de Midler til Raadighed, som er nødvendige af Hensyn til Forholdene dernede, og som kan bidrage til at fremme et sundt Næringsliv der, men ikke at overføre Sønderjylland med Kapital, hvilket der vist heller ikke er nogen som helst Udsigt til.

Endelig maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Schmidt, at jeg forstod slet ikke hans Udtalelse. Det er ganske givet, at de foreliggende Lovforslag har en almindelig Karakter. Den Hjælp, der herefter skal ydes, skal ydes ikke under Hensyn til dansk eller tysk Sindelag, men under Hensyn til den økonomiske Stilling for samtlige danske Statsborgere i Nord-slesvig, hvad enten de tænker paa den ene eller paa den anden Maade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. Holstein slog stærkt til Lyd for et Samarbejde mellem „Landeværnet“ og Jordlovsudvalget i den Retning, jeg nævnte før. I den korte Bemærkning, jeg gjorde til det ærede Medlem Hr. Schmidt, fik jeg ikke Lejlighed til at pege paa det, som sikkert vil volde den største Vanskelighed for, at et saadant Arbejde kan føres ud i Livet, den nemlig, at hvis man i Sønderjylland opfatter Forholdet saaledes, at de, der skal sælge Jord i Sønderjylland, kræver en Overpris for den, sammenlignet med Prisen i det øvrige Land, saa bliver ethvert Samarbejde slaaget i Stykker. Hvis man nede i Sønderjylland vil indordne sig under de økonomiske Forhold, som hersker i øvrigt i Landet paa dette Omraade, saa er Betingelserne for Samarbejdet til Stede. Men jeg nævner fra denne Plads den Kendsgerning, at indtil Dato er intetsteds i Landet Jorden saa dyr som i Sønderjylland og saa vanskelig at købe. Der er intetsteds i Landet, hvor der er saa stor Trang til Udstykning som der, og disse to Ting staar i Strid med hinanden. Naar derfor det danske Folk ved sin Lovgivning møder i Marken som Køber og som kontant Køber af Jord til Udstykning, bør de sønderjydske Jordejere vide, at det er enhver Administrators Pligt at varetage Statens, hele Folkets Interesse paa forsvarlig Vis ved den Handel, som indgaas med den enkelte. Derfor vil jeg

til det ærede Medlem Hr. Holstein sige, at hvis man kan faa Organisationen i Gang og faa den Forstaaelse til at herske hos Jordejerne i Sønderjylland, at den kontante Køber, som møder hos dem, har Krav paa at faa Jorden til den i Landet i øvrigt gældende Pris, saa er et Samarbejde og en Udvikling i den Retning mulig. Men jeg har set det Tilfælde enkelte Gange, at man har ment, at man i Fædrelandets Navn kunde forlange noget mere for det, man skulde sælge, end det egentlig var værd, og en saadan Handel bør ikke kunne foregaa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Chr. Ernst Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 296 af 28. Juni 1920 om Oprettelse af en Laanekasse i Sønderjylland.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3691; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2125).

Sagen sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Chr. Ernst Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, som Tinget har besluttet at nedsætte angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af Sønderjydske Hypoteklaanefond.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.